

Hotel Transylvania [Blu-ray]

Hotel Transylvania [Blu-ray]

Hotel Transylvania er en støyete og overbefolket film som undervurderer målgruppen og roper i vei uten hensyn til karakterutvikling eller refleksjonsrom. Resultatet er hodepine.

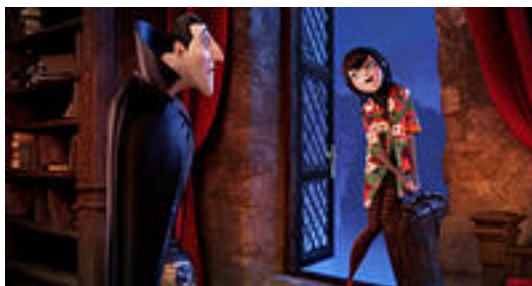
Hotel Transylvania
Genndy Tartakovsky
Sony Pictures Animation
2012
Sony Pictures Home Entertainment
16:9 Letterbox (1,85:1), 1080p
DTS HD MA
91 min.
2

3

Ondskapens hotell

Hotel Transylvania hadde en noe trang fødsel før dørene åpnet for kinogjengere i 2012. Intet mindre enn seks regissører har vært innom prosjektet før russiske Genndy Tartakovsky førte filmen i mål. Nå ville det vært spektakulært om jeg kunne servert en historie om at den ene regissøren etter den andre falt om død som følge av medvirkningen på denne "skumle" filmen, slik myten skal ha det til at medvirkende til *Eksorsisten* gjorde, men det ville vært en blank løgn. Jeg mistenker heller at frafallet av regissører henger sammen med at *Hotel Transylvania* ikke er en spesielt interessant film.

Historien starter i 1895. Drakula (Adam Sandler) bygger et slott hvor hans elskede datter Mavis (Selena Gomez) kan vokse opp under trygge forhold - et sted hvor ikke plagsomme mennesker kan komme til. Vi hopper frem til idag og slottet er blitt til et hotell hvor monstre av alle typer kan feriere vel vitende at de ikke blir forstyrret av forskremte mennesker. Nå har Drakula invitert alle mulige skrømt for å ferie datterens 118-årsdag. Men Mavis er mer opptatt av å feire dagen ved å utforske livet utenfor slottet, og den overbesktende Drakula lurar henne til å tro at livet utenfor det monstertrygge huset er preget av gale mennesker på stadig heksejakt etter monstre og med det temmer han datterens utforskertrang.

Drakula aner fred og ingen fare og bursdagsfeiringen går sin gang. Men så skjer det umulige. Backpackeren Jonathan (Andy Samberg) kommer vandrende inn døra på hotellet og i panikk for ikke å uroe gjestene finner Drakula på å kle ham ut som sønn av en av Frankensteins lemmer (!).

Jonathan gjør sitt beste for å mingle med monstrene og ikke bli for vettskremt av alle de underlige vesenene blant gjestene. I forsøk på å sprite opp den forholdsvis søvnige bursdagsfesten, sjarmerer Jonathan seg inn på Mavis til Drakulas store forskrekkelse. Men kan kjærligheten blomstre for to fra så ulike verdener? Og greier Drakula å se forbi mennesket og godta Jonathan for den han er?

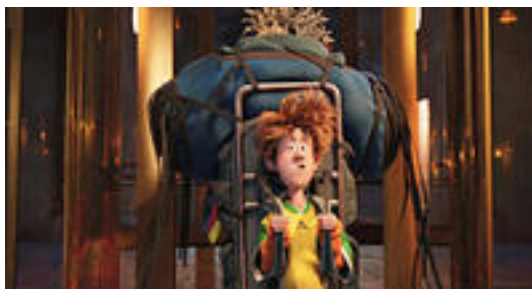
Utgangspunktet for en animert film befolket av alle mulige monstre, er det aller beste. Her skulle man tro det var duket for all verdens avstikkere til morsomme episoder med hekser og skrømt av alle tenkelige og utenkelige slag. Merkelig nok greier ikke regissør Tartakovsky å dra noe spesielt morsomt ut av de mange skumle typene som befolker hotellet. At det er hekser som fungerer som hushjelpere og zombier er piccoloer, pusher liksom ikke grensene for dagens humor. Eiendommelig nok får filmskaperne heller ikke noe særlig ut av et drømmelag av komiske skuespillere med Adam Sandler, Fran Drescher, Kevin James, David Spade og, min evige favoritt, Steve Buscemi i spissen.

Hovedproblemet til

Hotel Transylvania, som med veldig mange av dagens kommersielle animasjonsfilmer, er hastverk. Filmen er overbefolket av karakterer, gags og påfunn som streber etter å slå hverandre ihjel slik at ingenting kommer til sin rett. Mye av handlingen i filmen skjer i foajeen på hotellet - et rom som til enhver tid er så overbefolket av kreaturer av ymse slag, at det visuelt sett er vanskelig å fokusere på det som foregår. Det er en generell uting blant filmer myntet på unge, at de er så påtrengende både lydlig og visuelt. Det er mye å lære av filmer som

Arriettas hemmelige verden eller

En katt i Paris, som begge formidler spennende innhold på en engasjerende måte uten å overselge innholdet og uten å undervurdere publikum. Det er som om filmskaperne bak *Hotel Transylvania* tenker at "denne målgruppen har så kort konsentrasjonsevne, at vi må spa på mens vi har dem fanget". Det motsatte er tilfelle for min del; jeg faller av lasset.

Som så mange av animasjonsfilmene fra hollywoodsystemet, er det den glatte digitale 3d-animasjonen som ligger til grunn for

Hotel Transylvania. Det er i bunn og grunn ikke stort å utsette på selve animasjonen rent teknisk - det går fort for seg, så det er ikke rom for de helt store følelsesmessige høydepunktene - men det er noe med selve uttrykket i den digitale animasjonen som ikke står så godt til filmens innhold. Filmen har et B-film, retropreg gjennom monstrene som befolker hotellet og som står i sterk kontrast til teknikken de er utformet med. Det hadde utvilsomt passet bedre å gjennomføre filmen i stop-motion dukkeanimasjon, som er gjort med de parallelle filmene

ParaNorman og

Frankenweenie. Da ville karakterer som Frankenstein (Kevin James), varulven Wayne (Steve Buscemi) eller mumien Murray (CeeLo Green) kommet bedre til sin rett. Slik filmen fremstår nå, blir disse karakterene bare én i et mylder.

Det er noe uforløst over hele denne filmen. Det potensial som ligger i filmens hovedpremiss blir ikke tatt tak i. Alle de morsomme folka som er involvert får ikke nok spillerom. Og det er noe uoriginalt over det hele. Hovedpoenget i filmen om at monstre blir skrekkslagne når de møter mennesker, er knabbet fra Pixars

Monsterbedriften, og filmer om umulig kjærlighet finnes det en uendelighet av. Med og uten happy endings. Man kan jo bare gjette seg til hva som blir utfallet i denne versjonen.

Utgivelsen:

Hotel Transylvania tar seg godt ut på blu-ray. Den heldigitale produksjonen formidles på utmerket vis og både bilde og lyd holder som forventet høy kvalitet. Det er nesten så et litt slitent B-film preg ville ha kledd innholdet bedre, men den tanken synes fremmed for skaperne bak denne glattpolerte filmen.

Utgivelsen er forholdsvis rikt utstyrt med ekstramateriale. Først ut og mest interessant er kortfilmen *God natt, Mr. Foot* signert regissør Genndy Tartakovsky. Filmen tar opp i seg universet fra hovedfilmen, men utført i digital 2d-animasjon og med en mye mer avslappet stil enn det hovedfilmen presenterer. Kortfilmen bare understreker at digital 3d-animasjon ikke alltid er å foretrekke og burde vært et varsko for produsentene om å revurdere den glatte stilen til *Hotel Transylvania*. Kortfilmen er på ingen måte banebrytende, men interessant sett opp mot hovedfilmen og dens utforming.

Annet av interesse er et kommentarspor befolket av filmens regissør, produsent og produksjonsdesigner. Et trekløver som har mye på hjertet, men uten egentlig å tilføre så veldig mye nytt. Forøvrig får vi presentert en god del av skuespillerne som gjør en innsats i filmen, men igjen er de så mange at ingen av dem får særlig mulighet til å dukke under overflaten på sine karakterer. Litt informasjon om produksjonen blir vi også servert, men i kjent stil er dette overfladisk presentert og uten særlig informasjonsverdi.

Samlet sett en ganske god utgivelse av en ganske dårlig film.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 12.02.13

Takk til Sony Pictures Home Entertainment for anmeldereksemplar.

Trailer Hotel Transylvania:

Ja

[HotelTransylvania cover;](#)